

Verslag Opa en Oma dag 29 juni Watermuseum Arnhem

Op misschien wel de warmste zaterdag van dit jaar kwamen 16 grootouders en 15 kleinkinderen bij elkaar in Arnhem voor de Opa & Oma dag. En wat kan je op zo'n warme dag het beste doen? Inderdaad lekker met water bezig zijn! En dat kon volop in het Watermuseum.

Om klokslag 11 uur werd iedereen namens de PAH hartelijk welkom geheten door Thea Verbeek. In vogelvlucht nam zij de aanwezigen mee van het verleden naar het heden aan de hand van een door haar vader geschreven brief. Hierin schetste hij een beeld hoe het begin jaren 60 voor ouders was om een kindje (in dit geval Thea zelf) met een aangeboren hartafwijking te hebben. Er was toen nog weinig bekend over behandelingen, overlevingskansen en leven met een aangeboren hartafwijking. Voor ouders was er nog geen goede begeleiding of lotgenotencontact. Gelukkig is daarin de afgelopen 60 jaar veel verbeterd en naar de toekomst toe, zijn er nog steeds nieuwe ontwikkelingen op het gebied van onderzoek, behandeling en operaties te verwachten. En is er natuurlijk de PAH voor het organiseren van lotgenotencontact en overige activiteiten!

Dat was het sein om het Watermuseum in te gaan. Het museum is gehuisvest in een prachtig oud pand uit 1404 en omdat een groot gedeelte van het museum zich onder de grond bevond, was het heerlijk koel binnen.

Het Nederlands Watermuseum is een modern en interactief museum over alle aspecten van zoet water. Een écht doe-museum en voor jong en oud viel er veel te zien en te beleven zoals een tochtje maken door het riool, een prachtige film over water bekijken, leren over dijken en de gevolgen van de zeespiegelstijging, hoe het is als je huis onder water staat of zelf zeep maken in de zeepfabriek. Eigenlijk te veel om op te noemen.

Na een lekkere lunch en gezellig bijpraten met andere grootouders was het tijd voor het middagprogramma. Het vangen van watermonsters!! Gewapend met een emmer en een schepnet konden we beestjes uit de sloot "vissen" en binnen onder de microscoop bekijken. Zelfs het kleinste beestje zag er onder de microscoop nog uit als een groot watermonster. Ook kon je onder de microscoop zien wat er nog meer in het water leeft. Nadat we alles hadden bekeken werden de emmers met water en de waterbeestjes weer teruggebracht naar de sloot. Rond de klok van 3 uur namen we met een "Tot de volgende keer" afscheid van elkaar.